

Březen

DALŠÍ VELKÉ EPIŠTOLY SV. APOŠTOLA PAVLA

Ještě několik měsíců bude pokračovat Rok sv. Pavla, který je spojen s dvoutisíciletým výročím jeho narození. Jeho přetransformování evangelia do vlastního života i do biblických novozákonních epištol je jedinečné a neztrácí hodnotu ani po tolika letech.

Pro tento měsíc březen, který letos vykrývá téměř celou postní dobu, si po listu Římanům z minulého čísla všimneme dalších velkých epištol apoštola národů, jejichž četba a rozjímání nám jistě mohou poskytnout velmi užitečnou látku pro svatopostní přípravu na velikonoce.

Listy Korintským: Korint, hlavní město provincie Achaje, měl výhodnou polohu při moři, která byla příčinou jeho bohatství, ale i mravní bídy (kult Afrody, Venuše). Korintští křesťané i po křtu upadali často do starých hříchů, jak se to odráží právě v Pavlových listech.

PRVNÍ LIST KORINTSKÝM: Brzy potom, co Pavel opustil Korint, tam přišli jiní kazatelé, kteří zavdali podnět k roztržkám a stranictví. To působilo rušivě na jednotu a mír, z rozporu klíčila pýcha, vynášení se a pohrdání jedněch druhými. Kromě toho se vyskytly i jiné zlořády a pohoršení, hříchy smilstva. Vznikaly též různé pochybnosti ohledně manželství a vzkříšení z mrtvých. To vše zavdalo podnět k napsání prvního listu.

V první části urovnává Pavel roztržku a vystupuje proti smilstvu a proti předkládání sporů před pohanské soudce. Ve druhé části odpovídá na dotazy ohledně manželského života a panenství, ohledně toho, jak se mají křesťané dívat na maso obětované modlám, hovoří o postavení ženy (zvl. při bohoslužbě), vytýká nešvary při slavení eucharistie, poskytuje také poučení o charismatech (mimořádných darech Ducha svatého) a končí zdůrazněním zmrtvýchvstání Páně jakožto základu naší víry. Celý list je z nejobsáhlejších a je skutečnou normou křesťanského života.

V apoštolově stanovisku k jednotlivým otázkám vidíme, že se díval na křesťany jako na "poutníky mezi dvěma světy", jako na lidi žijící životem ducha a životem těla, se všemi problémy, které z toho plynou. Vidí sice ospravedlněného člověka jako toho, který byl s Kristem pozvednut k novému životu („oblékl Krista“), ale vidí také, že hřích existuje dál, že křesťan žije dál v napětí polaritě dobra a zla. Přece se však snaží položit v listě základy křesťanské mravnosti (zvláště pohlavní a manželské) a klade základy spravedlivého křesťanského sociálního řádu.

Hlavní pro něj byla mravní výchova jemu svěřených duchovních dětí. Přeje si, aby mohl brzy přijít do Korinta, ale ne s metlou, nýbrž s láskou.

O listě máme svědectví už u sv. Klementa Řím., Muratoriho zlomku, u sv. Ireneje a Tertuliana.

DRUHÝ LIST KORINTSKÝM: Pavel chtěl vědět, jaký účinek měl v Korintě jeho první list. Poslal tam Tita. Ten mu přinesl zprávy radostné i bolestné. Pavlovi nepřátelé se zase snažili vším možným způsobem podryt jeho autoritu: vytýkali mu, že žije podle těla, že je ubožák a jeho řeč nestojí za nic, a sbírky že dělá pro sebe (pro svoji potřebu). Bylo nebezpečí, že těmi řečmi budou svedeni i věrní věřící. Proto píše Pavel druhou epištolu, kde líčí charakter a oprávněnost svého apoštolátu, napomíná korintské a hájí se proti výtkám a útokům odpůrců.

List byl složen při třetí apoštolské cestě v Makedonii, krátce po prvním listě. Je to jeden z nejosobitějších a nejvzrušenějších Pavlových listů.

Předmětem prvních sedmi kapitol je Pavlova osobní obrana a vyznání nejčistších úmyslů. Druhá část (8. a 9. kap.) se týká sbírky ve prospěch jeruzalémské církve. A třetí část (10. až 13. kap.) je jakousi ofenzívou proti jeho nepřátelům: je donucen mluvit o sobě a nesmírných obětech svých apoštolských prací (zvl. 11. kap.) a právě ze svého utrpení dokazuje cenu a oprávněnost svého apoštolátu.

Zdá se, že účinek listu byl dobrý. Klement Řím. ve svém listě Korintánům velmi chválí tamější církevní obec. A pravost listu je potvrzena i jiným starými svědky církevní tradice: Muratoriův zlomek, Theofil z Alex., sv. Hipolyt, sv. Irenek, Klement Alex., Tertulián, ba i Marcion.

LIST GALATSKÝM: Ve 4. stol. př. Kr. pronikli Keltové z Galie Germanií, Itálií a Řeckem až do Malé Asie a obsadili krajinu, která dostala podle nich jméno Galatia. V době Pavlově byla římskou provincií a patřila k ní všechna místa, kde apoštol s Barnabášem hlásali křesťanství při první apoštolské cestě. Pavel však procházel tuto krajinu i při dalších cestách, Galatáné ho pěkně přijímali, zamilovali si ho a i víru ochotně přijali.

Ale po jeho odchodu zase přišli židokřesťané a učili, že křesťané z pohanství, chtějí-li dojít spásy, musejí zachovávat předpisy Mojžíšova zákona. Odvolávali se na autoritu „sloupů církve“ (Petra a Jakuba) a o Pavlovi říkali, že to pohanům zamlčel, aby je získal; prý je jeho evangelium nedokonalé a musí být zdokonaleno.

Tím ovšem Pavlova autorita utrpěla a někteří Galatáné již téměř uvěřili jeho odpůrcům a byli ochotni (pomalu začínali) zachovávat některé rituální obřady a židovské zvyky. Proto jim Pavel píše ostrý list a v něm hájí spolehlivost svého apoštolátu, pravdivost svého kázání a dokazuje, že zachovávání Mojžíšova zákona nejen že není nutné ke spáse, ale mohlo by být i škodlivé.

List má po stránce historické i věroučné nesmírný význam. Je prohlášením pravé křesťanské svobody. Psán je takřka jedním dechem. Mnohá slova lze vysvětlit jen svatým hněvem (výrazy bezmezného překvapení a zděšení, dvojí prokletí zvěstovatelů jiného evangelia), mnohé přerývané věty svědčí o mocném citovém vzrušení. Obsahuje podrobnosti o Pavlově obrácení, o jeho poměru k ostatním apoštolům, jeruzalémské obci i vlastnímu národu.

Měl hlavně dokázat pravost Pavlova apoštolátu a znovu připomenout dřívější Pavlova kázání v Galatii.

O pravosti listu svědčí sv. Polykarp, sv. Justin, zlomek Muratoriův, sv. Irenej, Klement z Alex., Tertulián aj.

P.L.

Liturgický kalendář

březen 2009

1. neděle	1. NEDĚLE POSTNÍ
8. neděle	2. NEDĚLE POSTNÍ
15. neděle	3. NEDĚLE POSTNÍ
19. čtvrtek	Slavnost SVATÉHO JOSEFA, SNOUBENCE PANNY MARIE
22. neděle	4. NEDĚLE POSTNÍ
25. středa	Slavnost ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ
29. neděle	5. NEDĚLE POSTNÍ

Slavnost Zvěstování Páně

Oznámení

Sobotní katecheze

Další biblické katecheze o životě Pána Ježíše budou v sobotu 7. a 21. března po večerních bohoslužbách ve farním sále u sv. Jana Nep.

Duchovní obnova

Postní duchovní obnova farnosti se uskuteční v sobotu 28. března. Bude zahájena 1. promluvou od 15.00 hod. Potom bude následovat příležitost ke sv. smíření a pobožnost křížové cesty. Na závěr bude 2. rekolekční promluva se slavením eucharistie.

Křížová cesta

Pobožnost křížové cesty se budou konat pravidelně po celý měsíc březen každý pátek a sobotu od 17.00 hod.

Tříkrálová sbírka

Počátkem ledna 2009 vyšli do ulic koledníci se zapečetěnými pokladničkami. Dobročinná akce Tříkrálová sbírka se v celostátním měřítku konala již podeváté. Rekordní částku se podařilo letos vybrat v pražské arcidiecézi. Přes tři a půl milionu korun. Je to nejvíc v celé historii tříkrálového koledování v pražské arcidiecézi. Díky minulým ročníkům lidé této sbírce důvěřují. Celkem se vybralo

přes 64 milionů.

I naše farnost měla na tomto úspěchu zásluhu. Vybrali jsme 10 167kč. Oproti loňským 12 860ti korunám je to méně, ale na to, že jsme venku na mrazu vybírali kratší čas než jindy, je to myslím pěkný výsledek. Také letos bychom vlastními farními silami nestačili, a tak nám již třetím rokem pomohli skauti ze střediska Mawadani z Prahy 5. Byl jsem moc rád, že se jich podařilo sehnat celkem deset. Někteří už měli zkušenosti z minula, ale většina koledovala poprvé a po úvodních obavách je to s přibývajícímí milými dárci začalo bavit. Moc si jich vážím za výdrž ve velké zimě a děkuji hlavně vůdcům oddílů: Marjance S. a Martinu P., kteří se rozhodli v čase schůzky věnovat prostor charitě což ostatně ke skautingu patří.

Všem dárcům upřímné Zaplat' Bůh.

Václav D.

Zápis ze schůze výboru Společnosti přátel košířských kostelů, konané dne 13. února 2009 v kostele Nejsvětější Trojice v Košířích

Přítomní: P. Lohelius, Stanislav Dobeš, Elena Horáková, Stanislav Hojek, Václav Funda, Vít Bobysud, Ondřej Vaněček

Program:

1. Záležitosti kostela sv. Jana Nepomuckého
2. Záležitosti kostela Nejsv. Trojice
3. Farní život a obecná rozprava

1. Záležitosti kostela sv. Jana Nepomuckého

Sklo vývěsky bylo vyčištěno od barvy nastříkané sprejery. Vandalské útoky tohoto druhu se projevují i na zděných částech plotu.

2. Záležitosti kostela Nejsv. Trojice

Oprava chodníku

Proběhlo další jednání na odboru dopravy Technické správy komunikací Praha (TSK) o možnostech řešení ve věci položení asfaltové vrstvy chodníku v Plzeňské ulici tak, aby se změnil sklon a srážková voda odtud nezatékala na pozemek kostela. TSK přislíbila, že chodník na jaře opraví.

Financování oprav

Žádosti na Magistrát HMP a Národní památkový ústav kvůli zařazení do dotačního Havarijního programu Ministerstva kultury ČR byly včas podány. V současnosti však ještě pokračuje doplňování potřebné dokumentace (instrukce jednotlivých institucí ohledně požadovaných dokladů se totiž liší a také mění v čase).

Finanční podpora oprav od MČ Prahy 5 je už domluvena a přislíbena.

Vytápění

Průzkum stavu teplovzdušného vytápěcího systému pro vyhřívání lavic v bohoslužebném prostoru ukázal, že zařízení bylo špatně nastaveno, ale jinak je v pořádku. Revize této technické starožitnosti bude objednána i tak.

3. Farní život a obecná rozprava

Tradiční jarní farní vycházka, jejímž cílem je tentokrát benediktinský klášter Na Slovanech (tzv. Emauzy), se uskuteční v neděli 26. dubna.

Květnový farní autobusový výlet zatím nemá datum ani cíl. Přítomní se dohodli, že si do příští schůze připraví tipy, kam vyrazit. Náměty farníků jsou vítány; mohou je sdělit osobně členům výboru SPKK nebo vhodit lísteček do schránky u vstupu do chrámu.

Příští schůze výboru je naplánována na pátek 13. března 2009 v „domečku“ u Nejsv. Trojice, jak je obvyklé.

Zapsal Ondřej Vaněček

Sv. Jan z Boha – památka 8. března

Sv. Jan z Boha, vlastním jménem Joao Cidade (španělsky Juan Ciudad), se narodil v portugalském městě Montemor-o-Novo r. 1495. Ve věku osmi let odešel, snad se španělským knězem, do španělského města Oropesa, nedaleko Toleda. Tam ztrávil velkou část svého života. Ujala se ho rodina, která pěstovala dobytek a Juan byl u ní dvacet let pastýřem. Byl pro svou přesnost, věrnost a zbožnost u všech oblíben.

Dvakrát Oropesu opustil, aby se stal vojákem. Po prvé ve válce proti Francii v Pyrenejích a po druhé vstoupil do regimentu, který šel bojovat k Vídní proti Turkům. Odtud se ale už do Oropesy nevrátil.

Přes Španělsko se vrátil do svého rodiště, ale tam už nenašel nikoho známého. Pak se zdržoval na různých místech. Cítil v sobě povolání, ale nevěděl ještě k čemu. Byl v Seville, v Ceutě (v Maroku), chtěl vykupovat lidi z arabského zajetí. Pak se vrátil do Gibraltaru, kde prodával knihy a obrázky, a tak šířil slovo Boží. To byla necelých sto let od vynálezu knihtisku stále novinka. Asi v té době měl vidění Jezulátka, dostal od něj jméno, pod nímž se pak stal známým, Jan z Boha, a na jeho pokyn odešel asi v r. 1537 do Granady.

Tam na něj velmi zapůsobila kázání sv. Jana z Ávily. Rozdal svůj majetek a chodil ulicemi města, bil se v prsa a prosil hlasitě Boha o smilování. Lidé ho považovali za pomateného a byl zavřen do městského špitálu. Tam ho Jan z Ávily navštívil a přiměl ho, aby zanechal lamentací a našel jiný způsob, jak odčinit dřívější život. Jan pak vykonal pouť k Panně Marii v Guadelupe a tam získal jasno o tom, k čemu je povolán.

Vrátil se do Granady, oddal se službě nemocným a chudým. Začínal z ničeho. Po čase si pronajal si dům, který vybavil vším potřebným, a tam pak chudáky na ramenou snášel. Nějaký čas byl úplně sám. V dne se staral velice pečlivě o nemocné, v noci sháněl prostředky. Sbíral a prodával dřevo,

žebřal. Volal po ulicích: „Čiňte dobro sami sobě, čiňte dobro, bratři“. Brzy se k němu přidávali mladí muži a podporovali ho dobrodinci. Každý nemocný měl své lůžko, potřebnou lékařskou péči a příkladné byly hygienické podmínky. Druhý dům mu poskytl arcibiskup.

Mezi mnoha zázraky, které sv. Jan vykonal, je nejznámější jeho záchrana všech obyvatel velkého špitálu v Granadě při požáru, kdy sám procházel plameny bez zranění. Po třinácti létech přísné askeze, neustálé modlitby a úcty ke svým trpícím, zemřel po nemoci, kterou dostal při záchraně topícího se mladíka. Bylo to 8. března 1550.

Šlechtici i vážení měšťané se sešli u jeho úmrtního lože a byl pohřben s knížecí nádherou. Za blahoslaveného byl prohlášen Urbanem VIII. v r. 1618 a kanonizován byl Alexandrem VIII. v r. 1690. Papež Lev XIII. ho prohlásil patronem nemocnic a umírajících.

Dochovalo se šest dopisů sv. Jana. Z nich jeden citát: „Milujte našeho Pána Ježíše Krista nade vše. Čím víc jej milujete, tím víc vás miluje i On.“

Ze společenství jeho spolupracovníků vznikl řád Milosrdných bratří, který přijal řeholi sv. Augustina a získal v r. 1586 papežské schválení. Řád působí na celém světě, u nás na Moravě, kde je v Brně provincialát.

● *Karmelitánské nakladatelství vydalo knihu evangelického ctitele světců W. Nigga: Sv. Jan z Boha. Podle pramenů z Internetu (Cath.Encykl., Heiligenlexikon, stránky Milosrdných bratří). M.P.*

KARDINÁL MILOSLAV VLK V KOŠÍŘSKÉ FARNOSTI

Primas český kardinál Miloslav VLK vykonal 15.2.09 pastorační návštěvu v naší farnosti v kostele sv. Jana Nepomuckého.

Otec kardinál celebrou spolu s naším duchovním správcem P.Lohem Th.D. O.Praem. pravidelnou nedělní bohoslužbu. Po ní pak odpovídal v chrámovém prostoru na dotazy věřících. Dotazy jen přšely, jindy studená atmosféra našeho kostela se jakoby proteplila vzájemnou vstřícností vpravdě křesťanského společenství. Otec kardinál trpělivě a věcně odpovídal na otázky obecného charakteru, jako např. jaký je současný stav sporu církve a státu v otázce vlastnictví svatovítské katedrály, jak je v médiích zkresleně podáváno jeho

stanovisko ve věci snění exkomunikace z neplatně vysvěcených biskupů – lefevbristů, jaký je přístup církve k otázce euthanasie, proč se v některých kostelech platí vstupné atd. Nevynechal ani odpověď na osobní otázku, které modlitby se modlí nejraději (jsou to zejména některé žalmy).

Setkání s Otcem kardinálem pak pokračovalo ve farním sále již v menším společenství P.Lohela, ministrantů, pana varhaníka a některých vytrvalejších farníků.

Osvědčený tým našich žen k tomu připravil malé pohoštění.

Toto bezprostřední besedování ukončil až zvuk kostelních zvonů, které vyzvaly ke společné modlitbě Anděl Páně.

Díky, Otče kardinále, za návštěvu a povzbuzení k plnému prožívání Boží lásky. Spolu s Vámi si budeme připomínat: Bůh o nás ví, Bůh nás má rád!

OKÉNKO VÍRY

Věřím ve společenství svatých

194. Co znamená výraz společenství svatých?

Tento výraz označuje především společnou účast všech členů církve na svatých věcech (*sancta*): na víře, svátostech, zvláště eucharistii, charismatech a jiných duchovních darech. Základem společenství je láska, která „nemyslí jen na sebe“ (1 Kor 13,5), ale vybízí věřící, aby „měli všechno společné“ (Sk 4,32) a také z vlastního majetku dávali ve prospěch chudších.

195. Jaké jsou další významy výrazu společenství svatých?

Tento výraz označuje také společenství svatých osob (*sancti*), to je těch, kteří jsou skrze milost spojeni s Kristem zemřelým a zmrtvýchvstalým. Někteří putují po této zemi; jiní již zemřeli a očišťují se, a to i přispěním našich modliteb; a další už se těší z Boží slávy a přimlouvají se za nás. Ti všichni společně tvoří v Kristu jedinou rodinu, církev, ke chvále a slávě Nejsvětější Trojice.

Maria, Matka Kristova, Matka církve

196. V jakém smyslu je blahoslavená Panna Maria Matkou církve?

Blahoslavená Panna Maria je Matkou církve v řádu milosti, protože porodila Ježíše, Božího Syna, jenž je hlavou těla, církve. Když Ježíš umíral na kříži, dal Marii za matku učedníkovi těmito slovy: „To je tvá matka“ (Jan 19,27)

197. Jak Panna Maria pomáhá církvi?

Po nanebevstoupení svého Syna pomáhala Panna Maria svými modlitbami prvotní církvi. Také po svém nanebevzetí se nadále přimlouvá za své děti, pro všechny je vzorem víry a lásky a uplatňuje svůj spasitelný vliv, který plyne z nadbytku Kristových zásluh. Věřící v ní vidí obraz a předzvěst svého budoucího vzkříšení a vzývají ji jako přimlůvkyni, pomocnici, ochránkyni a prostřednici.

198. Jaký způsob úcty náleží svaté Panně?

Je to jedinečná úcta, ale podstatně se liší od úcty klanění (adorace), která se vzdává pouze Nejsvětější Trojici. Tato mimořádná úcta se vyjadřuje zvláště v liturgických svátcích, zasvěcených Matce Boží, a v mariánské modlitbě, jako je svatý růženec, souhrn celého evangelia.

199. V jakém smyslu je Maria eschatologickým obrazem církve?

Když církev hledí na Marii, celou svatou a již oslavenou s tělem i duší, rozjímá o tom, k čemu je ona sama povolána zde na zemi a čím bude v nebeské vlasti.

Vydává:	Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
Redakční rada:	P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, S. Dobeš, M. Práger
Uzávěrka:	15. každého měsíce
Náklad:	150 výtisků
Internet:	http://kosirska.farnost.cz
	Grafická úprava: V. Dráb
	Č.ú.: 125708379/0800
	Neprodejné